

forsvare den. Denne Paavirkning har mange Gange været saa levende, at jeg, medens jeg har hørt paa dem, har forvejlet mit Standpunkt med deres og antaget, at vi vare fuldkommen enige. (Tscherning: Saa skulde De være bleven paa vort Standpunkt!) Ja, men Ulykken er, at under Udviklingen af Sagen kom jeg pludselig til at see, at de talte om Et og, som det forekommer mig, meente et Andet. Naar for Exempel den ærede Rigsdagsmand for Mariager har draget meget stærkt tilfæls mod den af Mindretallet som Maximum foreslaaede Sum, indenfor hvilken Regjeringen maatte contrahere med Entreprenøren af Dverbanen om et andet Betalingsmiddel, saa maa jeg (uden Hensyn til, at fordi denne Sum er sat som Maximum, kan den jo dog paa ingen Maade betragtes som en Sum, der absolut skal blive udgivet, ibet Regjeringen naturligvis ved det andet Betalingsmiddel vil søge at opnaae den billigst mulige Priis), bemærke, at naar vi ere blevene staaende ved 6 Millioner som det Mindste, vi turde foreslaae, saa er denne Sum netop fremgaaet af en Beregning, som vi have foretaget, fuldkommen oprigtig overbeviste om at være i fuld Overensstemmelse med den ærede Ordførers egne Anskuelser. Lige indtil det Dieblit, jeg hørte det her i Salen, havde jeg ikke fjerneste Anelse om, at denne Sum af ham ansaaes at være for høi, ligesom jeg hidtil ikke har vidst Andet, end at de af ham i hans Forslag opførte Priser og hele den Beregning, hvorpaa de ere støttede, netop ere byggede paa de samme Overslagssummer som de af os foreslaaede 6 Millioner. Naar han fremsætter sine almindelige Betragtninger, kan jeg ikke Andet end finde Meget heraf overordentlig sundt og godt, ja saa overordentlig sundt og godt, at jeg selv i Et og Alt kunde tiltræde det; derimod kan jeg paa ingen Maade tiltræde de Slutningsresultater, som han udbrager deraf. Jeg maa endnu en Gang fremhæve, at naar han paastaer, at Thinget ved Vedtagelsen af vort Forslag engagerer en større Capital end ved Fleertallets Forslag, da er og bliver dette en uberettiget Paastand; da vort Forslag ikke nødvendig engagerer nogen bestemt Sum, eftersom det giver Rigsdagen Magt til senere, paa ethvert Sta-

dium af Arbeidet, at kunne standse det. Det er netop for at fritage Staten for store Pengesforpligtelser, at vi have valgt denne Udvei, og ene og alene paa denne Betingelse kunde jeg slutte mig til Minoriteten, ligesom jeg kunde have sluttet mig til ethvert andet, i øvrige Retninger rimeligt Forslag, som havde givet Regjeringen og Rigsdagen den samme Frihed til at standse Arbeidet eller fortsætte det, uden at binde sig til for store Capitaler. Med Hensyn til den ærede Rigsdagsmand for Holst Amt 2den Valgkreds (Tscherning) har jeg ligeledes at bemærke, at da han udtalte sig i Almindelighed om de Interesser, som man skulde søge at fremme ved Valget af en Jernbanelinie, søgte jeg mig tiltalt, men da han begyndte at kritiserer Linierne, var dette ikke saa ganske Tilfældet. Jeg troer, at de tre Linier, hvorom vi i disse Dages Møder have discuteret, nemlig Regjeringens, Fleertallets og Mindretallets, ikke ere saa overordentlig forskjellige fra hinanden, som man her har villet paastaae. Der er i Mindretallets Forslag en stærkere Tendents til igjennem Jernbanen at bringe Oplandet i nærmere Forbindelse med Ostlystens Kjøbstæder, og i Fleertallets Forslag en stærkere Tendents til ved Jernbanen at bringe Jylland i nærmere Forbindelse med Syden. At det er Slesvig, som man derved vil knytte Jylland til, troer jeg ikke er saa ganske correct; thi det er ikke i Slesvig, at vore store Handelsomsætninger i Almindelighed foregaae, naar vi søge dem Sønder paa, men i Hamborg. Som for hittet, skal jeg gjerne indrømme, at jeg personlig ikke anseer Principforskjellen i alle tre Lovforslag saa overordentlig stor, som paastaet; men netop derfor troer jeg, at naar Fleertallet med saa stor Vægt drager til Fæls imod Kjøbstadbanen, er det aldeles uberettiget. Der kan ikke opstilles saa stærke Grunde imod en Kjøbstadbane, at man fornøftigvis kan paastaae, at medens en Gudenaabane vil være en Velgjerning for Landet, vil en Kjøbstadbane ikke være det. Jeg troer, at naar man vilde samle Stemmer hele Landet over — det er jo rigtignok en løs Forudsætning — vil der stemme fuldt saa mange for Kjøbstadbanen som for Høidergsbanen (Stem.: Nei!) Jo, jeg troer det, men jeg vil lade de Herrer bømme hver